

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: K-719/2022-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji toga suda Manon Juravić, kao sutkinji pojedincu uz sudjelovanje Ivane Botica Stanić kao zapisničarke u kaznenom predmetu protiv 1. okrivljenice Irine Tikveša i dr. zbog kaznenog djela iz članka 113. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19.-dalje u tekstu: KZ/11.), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci-dalje u tekstu: ODO u Rijeci broj: KO-DO-386/2022-1 od 19. svibnja 2022. nakon javne rasprave održane 1. rujna 2026. u prisutnosti zastupnice općinskog državnog odvjetnika Maje Božić Muškić, opunomoćenika oštećenika Danijela Beljana, odvjetnika iz Rijeke, 1. okrivljenice Irine Tikveša, branitelja iste iz povjerenja Marka Vučinića, odvjetnika iz Rijeke, 2. okrivljenika Marina Petričića i branitelja istog iz povjerenja Đure Vučinića, odvjetnika iz Rijeke, 4. rujna 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I. 1. okrivljenica Irina Tikveša, bez nadimka, kći Vejsila i Tereze, rođene Stubić, rođena u Rijeci, RH, s mjestom stanovanja u Rijeci, Lužine 5, rođena 9. travnja 1971., državljanka RH, po zanimanju medicinska sestra, po zvanju medicinska sestra, OIB 27136544756, zaposlena u KBC Rijeka, Hemetološki odjel, s mjesečnim primanjima od cca. 1.500,00 eura, SSS, izvanbračna zajednica, bez djece, bez vojnog čina, neodlikovana, srednjeg imovnog stanja, nije vlasnica nekretnine, vlasnica automobila Renault Megane 2010. godište, kazneno neosuđivana, protiv narečene se ne vodi postupak za drugo kazneno djelo,

2. okrivljenik Marin Petričić, nadimka Maro, sin Branka i Marije, rođene Godinić, rođen u Rijeci, RH, s mjestom stanovanja u Ičići, Ulica Kamelija 3a, rođen 25. ožujka 1975., državljanin RH, po zanimanju profesionalni vozač, vlasnik prijevoznickog obrta sa sjedištem na adresi stanovanja, OIB 48374546756, s mjesečnim prihodima od 900,00 do 1.400,00 eura, SSS, oženjen, bez djece, bez vojnog čina, neodlikovan, srednjeg imovnog stanja, nije vlasnik nekretnine, vlasnik vozila Citroen Jumper 2012. godište, vlasnik motocikla Yamaha Majestic 2005. godište, Yamaha T-Max 2020. godište, kazneno neosuđivan, protiv narečenog se ne vodi postupak za drugo kazneno djelo,

na temelju članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.-Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25., 13/26.-dalje u tekstu: ZKP/08.-dalje u tekstu: ZKP/08)

o s l o b a đ a j u s e o p t u ž b e

da bi

07. lipnja 2021. oko 18,30 sati u Lukežima, Drastin 2, 1. okrivljenica Irina Tikveša kao medicinska sestra Odjela sanitetskog prijevoza Doma zdravlja Primorsko-goranske županije, te 2. okrivljenik Marin Petričić kao vozač Odjela sanitetskog prijevoza Doma zdravlja Primorsko-goranske županije, nakon što su dovezli pacijenta, Borisa Breca, rođenog 10. prosinca 1955., iz KBC Lokality Sušak u Dom za starije osobe Izvor-Lukeži, gdje je smješten kao štićenik, propustili osigurati pacijenta od mogućeg pada s transportnih kolica, pa dolaskom ispred Doma, gdje su ga trebali ostaviti nakon redovite dijalize, a nakon što su izvukli transportna kolica iz vozila, protivno odredbama „Postupnika rada u sanitetskom prijevozu Doma zdravlja PGŽ“, ne očekujući da bi moglo doći do tragičnih posljedica i olako držeći da do istih neće doći, propustili nadzirati kolica i pacijenta, iako je Boris Brec zbog svog zdravstvenog stanja pokazivao znakove nemira, mahao rukama i trzao se, te je u jednom trenutku pao na tlo i udario glavom te zadobio tešku i po život opasnu ozljedu glave u vidu traumatskog krvarenja ispod mekih moždanih ovojnica, krvarenje ispod tvrde moždane ovojnice sljepoočno desno, krvarenje u mozgovini lijeve polutke velikog mozga, žarišno nagnječenje mozga sljepoočno desno i teški traumatski edem mozga, od kojih posljedica je preminuo na Odjelu za intenzivno liječenje KBC Rijeka- lokality Sušak, dana 08.lipnja 2021. u 03,30 sati,

dakle, prouzročili smrt drugoga iz nehaja,

pa da bi time počinili kazneno djelo protiv života i tijela-prouzročenje smrti iz nehaja iz članka 113. KZ/11.

II. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08. troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. ZKP/08. padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

O b r a z l o ž e n j e

1. ODO u Rijeci uvodno citiranom optužnicom tereti okrivljenike zbog učina kaznenog djela u svemu činjenično i pravno pobliže opisanog u izreci ove presude, time da je zastupnica optužbe na ročištu održanom 10. lipnja 2026. precizirala optužnicu na način da je u 13. redu činjeničnog opisa optužnice navela da se brišu riječi: "zajedno s kolicima" (stranica 221), ne dirajući time u identitet same optužnice.

2. Pozvana na kaznenu odgovornost 1. okrivljenica je iskazala da se ne smatra krivom za kazneno djelo za koje se optužuje.

2.1. Pozvan na kaznenu odgovornost 2. okrivljenik je iskazao da se ne smatra krivim za kazneno djelo za koje se optužuje.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze ispitivanjem svjedoka Akifa Samardžića (stranica 178), Martine Ramić (stranica 178-180), Daria Predojevića (stranica 190-192), Jasmina Hodže (stranica 192-193), Dijane Bardak (stranica 193-194), pročitao je Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka sudskomedicinske struke Valtera Stemberge (stranica 204-210) kao i iskaz navedenog vještaka (stranica 219-

221). Izvršen je uvid u fotografiju priloženu spisu od strane obrane (stranica 181), te se pročitani podaci Doma zdravlja Primorsko-goranske županije o djelatnicima koji su postupali u odnosu na pacijenta Borisa Breca 07. lipnja 2021. (list 13), postupnik rada u sanitetskom prijevozu od 18. srpnja 2019. (list 14-20), očitovanje KBC Rijeka od 11. lipnja 2021. (list 21-22), medicinska dokumentacija za Borisa Breca (list 23-27), zapisnik o obdukciji od 09. lipnja 2021. (list 44-48), isprint fotografije zgrade Doma za starije (list 55), nadopuna izvješća Doma zdravlja Primorsko-goranske županije o neočekivanom neželjenom događaju od 10. lipnja 2021. (list 71-76), zapisnik o zdravstveno inspekcijskom nadzoru Ministarstva zdravstva, Samostalnog sektora za inspekcijske poslove, Služba zdravstvene inspekcije od 07. srpnja 2021. (list 77-81), putni radni list za sanitetski prijevoz od 07. lipnja 2021. (list 84), isprint fotografija ulaza u Dom za starije (list 85-86), sporazum o prestanku ugovora o radu Irine Tikveša (list 87) s pisanim prijedlogom (list 88), odobrenje Hrvatske komore medicinskih sestara za samostalni rad Irine Tikveša (list 89), sporazum o prestanku ugovora o radu za Marina Petričića (list 90) s prijedlogom za sporazumni raskid ugovora (list 91), potvrda o edukaciji osnovnog održavanja života odraslih uz upotrebu automatskog vanjskog defibrilatora (list 92), zapisnik o pregledu sanitetskog vozila registarske oznake RI 2781-H (list 100-103), izvještaj o troškovima na vozilu RI 2781 H (list 104) i stručno mišljenje Povjerenstva za stručna pitanja i stručni nadzor Hrvatske liječničke komore (list 132), te je kao zadnji dokaz prije ispitivanja okrivljenika pročitao izvadak iz KE za 1. okrivljenicu (stranica 198-199), te za 2. okrivljenika (stranica 200-201).

3.1. Iz iskaza svjedoka Akifa Samardžića, direktora navedenog obiteljskog doma, proizlazi da ga je supruga izvjestila u večernjim satima da je došlo do nesretnog slučaja u kojem je sudjelovao jedan od štićenika doma, za kojeg se nije niti mogao sjetiti njegovog imena, zna samo da je kraće vrijeme boravio u domu. Tek je kasnije saznao da je do nesretnog slučaja došlo ispred njihovog doma, a vezano za djelatnike sanitetskog prijevoza PGŽ. Obiteljski dom zapošljava četvero djelatnika, od kojih je on direktor, a tamo je zaposlena i njegova supruga kao njegovateljica, Diana Bardak i Renata Matković također kao njegovateljice, dok je u to vrijeme Martina Ramić bila zaposlena kao čistačica, a on je zadužen za nabavu potrepština, supruga za nabavu lijekova i dr., dok su Diana i Renata zadužene za skrb o štićenicima. Stjecajem okolnosti, tog je dana Martina bila sama u domu, jer je on otišao u nabavu, a supruga do apoteke u Dražicama, te je bila odsutna 20-tak minuta. Kapacitet doma je 20 štićenika, a oštećenik je bio vožen tri puta tjedno na dijalizu u KBC Sušak. Uobičajena praksa je da djelatnici saniteta dođu po pacijenta odnosno štićenika u njihovom domu, ukoliko mu je potrebna kakva liječnička obrada, te ga preuzimaju, a ista je procedura i prilikom vraćanja štićenika. Ponekad njihovi djelatnici, ukoliko je to potrebno, znaju djelatnicima saniteta pripomoći u transportu štićenika do vozila saniteta. U ove četiri godine nije ništa promijenjeno u odnosu na okoliš, vršilo se samo farbanje ograde i balkona, ali se isto nije obavljalo u to vrijeme u lipnju 2021.

3.2. Iz iskaza svjedokinje Martine Ramić proizlazi da se ne sjeća točno dana, ali misli da je bilo u mjesecu lipnju 2021. kada je u Obiteljskom domu za starije-Izvor u Jelenju, Drastin 2, radila poslijepodnevnu smjenu od 13.00 do 20.00 sati kao spremačica. Negdje oko 19.00 sati dok se nalazila u unutrašnjosti doma, začula je jak udarac, te je izašla iz zgrade doma i zamijetila djelatnike sanitetskog prijevoza PGŽ-a koji su stajali pored vozila za prijevoz pacijenata, dok je na tlu pored nosila ležao njihov štićenik Boris Brec, a što je bilo na oko 2 do 3 metra od samog ulaza u zgradu doma. Upitala je iste što se dogodilo, ali je odmah shvatila da im je isti najvjerojatnije pao s nosila, kako su

djelatnici saniteta, muškarac i žena, bili dosta u šoku, nije htjela postavljati dodatna pitanja. Koliko se sjeća, ženska je osoba predložila da se zove hitna pomoć, dok je muškarac rekao da ne, jer da će ga oni prevesti u bolnicu. Tada su njih dvoje stavili Borisa Breca na nosila, potom u kombi za prijevoz pacijenata, te otišli kako je kasnije doznala u bolnicu na Sušaku. Nastavno, ista je svjedokinja iskazala da nije mogla procijeniti je li Brec u tom trenutku bio pri svijesti, sjeća se samo da su mu oči bile otvorene, te se ne sjeća da li je vidjela kakvu otvorenu ozljedu. Kada je izašla iz zgrade, Brec je ležao na leđima, ne sjeća se da li su ograde na ležaju s kojim su istoga transportirali bile podignute, kao što se ne sjeća da li je Brec kada su ga stavili na nosila, te unosili u kombi, bio vezan. Kada je izašla van spomenuta kolica nisu bila prevrnuti već su bila u uspravnom položaju. Nakon što je istoj svjedokinji predložena fotografija s lista 55, pokazala je da je djelatnica saniteta bila ispred nje kada je izlazila i to na udaljenosti njenog velikog koraka, dok je djelatnik saniteta bio s druge strane nosila, dva koraka od nje, te je unesrećeni bio na podu iza grma vidljivog uz samu cestu. Nakon što je istoj predložena fotografija s lista 85, pokazala je da je pokojni pacijent ležao ispred zgrade na polutravnoj površini pored šahte, a glava mu je bila prema zelenoj ogradi. Gospođa je bila gdje je vidljiv tepih sive boje, a gospodin je bio više na betonskoj površini nakon što se na nju popenje stepenicom i već je prošao zelenu ogradu odnosno vratašca koja se većinom ne zatvaraju zbog velikog prometa, pa obzirom je u to vrijeme kada se sve dogodilo bila unutra, ne zna da li su vratašca bila otvorena ili ne. Na upit branitelja 1. okrivljenice, a nakon što je svjedokinji predložena fotografija na kojoj je vidljiva zgrada doma s bočne strane, kako se otvaraju vrata bijele boje odnosno glavna ulazna, kako se zna da se trebaju ista otvoriti, iskazala je da postoji zvono koje se nalazi s bočne strane zgrade, odnosno gdje je vidljiva kutija od tri dijela, pa poštanski sandučići, pa na kamenom zidu, a što je označeno olovkom. Kada sanitet dolazi po štćenike doma, uobičajeno se najave ili pokucaju na glavna vrata, te nikada ne zvone, a sve se inače čuje jer se radi o staroj zgradi. U to vrijeme uopće nije imala veze s tim medicinskim dijelom u odnosu na pokojnog štćenika doma. Uobičajeno je da njegovatelji pomažu djelatnicima saniteta prilikom prevoženja štćenika u dom i iz doma, u smislu dignut ga s kreveta i pomoći ga dovesti do glavnog ulaza, a dalje nakon ulaza oni preuzimaju pacijenta, odnosno štćenika, time da govori o samim ulaznim glavnim vratima, a ne onim koje se odnose na kapiju, tj. vratašca. Misli da je taj dan tamo bila njegovateljica Dijana Bardak koja je i danas zaposlena u tom domu.

3.3. Iz iskaza svjedoka Daria Predojevića proizlazi da nije bio prisutan događaju koji se zbilo spomenute zgode, ali su o tome pričali u Domu zdravlja, a danas je to Zavod za hitnu medicinu PGŽ. Pacijenta Borisa Breca je osobno više puta prevezio i to kao pokretnog, a potom i kao nepokretnog pacijenta i to s adrese njegovog stanovanja u Rijeci, u ulici Franca Prešerna na dijalizu, da bi potom obitelj istoga smjestila u dom za starije osobe. Kada su ga vozili kao pokretnog kupili bi ga ispred kafića, a tražio je da ga vraćaju ispred kafića, a radi se o kafiću pored ljekarne u Tizianovoj ulici, dakle u blizini njegovog mjesta stanovanja, pa kada je za navedeno saznala voditeljica sanitetskog prijevoza, striktno im je naredila da to više ne čine, već da istoga odvoze s njegove adrese stanovanja i vraćaju ga na tu istu adresu, a sve kako bi se zaštitila procedura. U jednom je trenutku tom čovjeku amputirana noga, postao je nepokretan i relativno brzo je nakon toga prebačen u dom, te se sjeća da su ga prepraćivali s njihovog vozila i stavljali na madrac na podu njegovog dnevnog boravka. Kada je Boris Brec završio u domu i sam je sudjelovao u njegovom prijevozu s dijalize do doma i obrnuto. Svjedok je napomenuo da se radilo o dosta nemirnom pacijentu, a čak i dok

je hodao imao je čudan hod, koji ga je kao laika podsjećao da bi se radilo o Parkinsu, s time da sam je vozač a ne medicinske struke. Uvijek je isti ležao u vozilu kada bi ga odvozili na dijalizu i obrnuto iz doma. Uglavnom bi istoga, time da je to ovisilo i o samom sanitetskom timu, unosili u dom na način da bi se stavio na kardiološku stolicu i odveli bi ga sve do njegovog kreveta, uz napomenu da je ispred ulaza u dom bila jedna vrlo nezgodna stepenica. U tim kardiološkim kolicima samo se može sjediti, time da je Brec bio dosta nemiran pacijent koji bi kad bi ležao njima u vozilu znao poskakivati na ležaju, bio je nemiran, ali je imao slobodne ruke, odnosno bio je vezan isključivo samo oko struka, jer im je bilo dozvoljeno vezati ruke samo onim pacijentima koji su imali psihijatrijske probleme, a sve prema dogovoru tehničara i ustanove.

3.3.1. Nastavno, iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da pacijenta prevoze do ustanove u onim istim kolicima u kojima se nalazi u sanitetskom vozilu, a ne postoji nikakav pravilnik o tom njihovom postupanju u smislu tko će što raditi i gdje će se nalaziti prilikom prevoženja i manevriranja s pacijentom. Uvijek im fali još par ruku, obzirom da netko mora otvoriti vrata, pozvoniti prije toga, pa iako uvijek dolaze u paru i navedeno čini jedan od njih, a drugi mora ostati s pacijentom, ističe da je takva procedura izrazito zahtjevna. Navedeno naročito iz razloga što se zna dogoditi da tzv. strečer odnosno ležaj padne, ali ne zbog njih iz saniteta, već iz razloga što im ti strečeri jednostavno otkazuju, iako se radi o novim strečerima, ne zna koji je razlog tome, ali je činjenica da su oni strariji strečeri bili puno kvalitetniji. Nakon ovog događaja njima se u sanitetu situacija u velikoj mjeri promijenila, te više ništa nije isto, obzirom da su prije čak znali po dva i više pacijenta voziti na odredišta, a ovakve pacijente kao što je bio Brec oni kao tehničari traže da takve nepokretne ljude prevoze individualno za razliku od onih koje odvoze na dijalizu u grupi. Inače, svaki strečer ima ogradu s dvije strane, koja je ograda pokretna te je otvaraju ili zatvaraju, te se na strečeru može isključivo ležati, time se pacijenta može dignuti i u sjedeći položaj, a noge ostaju ravne. Obzirom da strečer ima plastičnu kočnicu na kotaču, pa zavisno o terenu, strečer unatoč zakočenosti s kočnicom može otklizati, potrebno je da netko uvijek bude pored samog strečera. Ukoliko osoba drži jednu stranu strečera, može se dogoditi da se druga strana pomakne, time da se spomenuti Brec, a koliko se sjeća, prevezio s uzdignutim uzglavljem, čime je cijeli strečer automatski nestabilniji, a o takvom njegovu položaju odlučuju sami tehničari. U privatnim se ustanovama djelatnici doma vrlo rijetko uključuju u pomaganje prevoženja pacijenata u dom i obrnuto, vjerojatno zbog pomanjkanja osoblja. Ističe, da su tražili od uprave da ih se zaštiti na način da bi oni kao sanitet dovozili pacijente do doma, a potom da ih preuzimaju djelatnici doma, međutim o tome nije odlučeno, odnosno isto nije zaživjelo. Svjedok je napomenuo da se u svakom slučaju može dogoditi da unatoč činjenici što je pacijent vezan i što se drži jedan dio kolica, odnosno ležaja, pacijent može s kolicima pasti na pod, jer je pacijent na navedeni prethodni način fiksiran, taj remen oko tijela pacijenta koji ne smije previše stisnuti, štiti ga prvotno od toga da ne padne prilikom samog prijevoza ili za vrijeme prijevoza u vozilu u slučaju prometne nesreće da ne odleti s tog ležaja i sl. Pacijent se osigurava da ne padne s ležaja isključivo s remenom, bočnim ogradama i s dvije osobe iz saniteta, koje bi trebale biti pored njega ukoliko to situacija dozvoljava. Idealna situacija bi bila, a što se zna ponekad dogoditi, da je prilikom prevoženja pacijenta prisutan i netko od njegove obitelji. U odnosu na takvog pacijenta kao što je bio Boris Brec, dakle onog nemirnog, nemaju ništa posebno, niti dodatne pojaseve, niti neko dodatno vezivanje, koje je kao što je ranije naveo moguće samo uz prethodnu posebnu dozvolu, odnosno dogovor u odnosu na psihijatrijske bolesnike, kada postoji poseban magnet kojim se spajaju ruke pacijenta i otpuštaju.

3.4. Iz iskaza svjedoka Jasmina Hodže proizlazi da nije bio prisutan događaju koji se zbio 7. lipnja 2021., ali zna što se tom prilikom događalo, obzirom da je čuo da je pacijent pao. Borisa Breca su prevozili dok je bio pokretan, ali i poslije kada je postao nepokretan. Što se tiče same procedure kada se pacijenta doveze ispred doma za starije osobe, pravila o takvom postupanju s pacijentima postoje, ali domovi za starije osobe po takvim pravilima ne postupaju jer imaju manjak zaposlenih. U odnosu na njih kao sanitet imaju pravilnike koji se stalno mijenjaju, time da ne zna što bi trebalo biti posebno o primopredaji pacijenta. Radi se o jednoj široj slici viđenja ostavljanja pacijenta u domu za starije osobe, od kojih većina to ne bi niti trebala biti jer nemaju normalan prilaz, lift da bi se pacijenta smjestilo na gornji kat, većinom imaju neprimjerene stepenice i dr. U koliko se radi o nepokretnom pacijentu isti mora biti na ležaju, ukoliko je pokretan biti će u stolici i tako ih prevoze, izvade iz vozila, potom se iz vozila izvlači krevet odnosno strečer. Zna o kojem se domu za starije osobe radi, te je sa svojim kolegama znao postupati na način da bi zajedno s pacijentom u strečeru došli do ulaska u dom, pozvonili ili pokucali na vrata i kada bi im se vrata otvorila, ušli bi s pacijentom u dom i smjestili ga na njegov ležaj. Ne mogu dva čovjeka stalno biti priklještena za strečer pacijenta, te naravno da jedan ode pozvoniti na vrata doma, a drugi ostane do pacijenta, odnosno pojašnjava da bi danas jedan od njih bio iza strečera, drugi ispred strečera i na taj način dolaze do ulaznih vrata, te u jednom trenutku jedan od njih mora maknuti ruke sa strečera i pozvoniti. Znalo se događati da bi pacijenta sa strečerom i jednog kolegu uz njega ostavili da pričekaju i par metara od ulaska u dom, odnosno ulaznih vrata doma, dok bi onaj drugi išao pozvoniti. Ukoliko eventualno jedna osoba drži strečer, a druga ne, a radi se o npr. neravnom terenu ili pak nemirnom pacijentu, strečer se može okrenuti, što se dogodilo kako njemu tako i mnogim njegovim kolegama. Dakle, nemoguće je da dvije osobe iz saniteta budu cijelo vrijeme u potpunosti prisutne uz sam strečer u situacijama gdje su određene specifičnosti prilaza i samog pacijenta, te bi ih stoga po vlastitom mišljenju trebalo biti troje.

3.5. Iz iskaza svjedokinje Dijane Bardak proizlazi da je zaposlena u obiteljskom domu Izvor – Drastin kao njegovateljica, a tog 7. lipnja 2021. oko 18:30 sati, bila je na katu navedenog doma kada se sve skupa dogodilo, što joj je došla reći kolegica Martina Ramić koja je bila dolje. Obzirom da je sve vrijeme bila na gornjem katu uopće nije znala da je tom prilikom vozilo saniteta dovezlo nekog pacijenta. Njegovatelji u tom domu ne pomažu djelatnicima saniteta u bilo kom dijelu njihovog dovoženja u dom i smještanja u krevet pacijenta i obrnuto.

3.6. Iz nalaza i mišljenje stalnog sudskog vještaka sudskomedicinske struke Valtera Stemberge kao i iskaza navedenog vještaka proizlazi da sudskomedicinski na temelju dostupnih podataka odnosno stanja spisa nije moguće sa sigurnošću utvrditi točnu dinamiku pada tijela oštećenika Borisa Breca, odnosno nije moguće pouzdano zaključiti je li isti pao sam s kolica ili zajedno s kolicima, jesu li zaštitne ograde bile podignute, niti je li bio učvršćen pojasom. Na temelju analize dostupne medicinske dokumentacije može se pouzdano zaključiti da su ozljede glave i druge ozljede oštećenika dana 07. lipnja 2021. nastale mehanizmom pada, uz udar desne strane glave o tvrdu podlogu, te da je pad s transportnih kolica (stretchera), odnosno s uzdignute transportne površine, odnosno s visine koja odgovara visini transportnih kolica, dostatan mehanizam za njihov nastanak, a ozljede se po svojoj lokalizaciji i karakteru uklapaju u pad na desnu stranu tijela. Izostanak ozljeda tipičnih za pojas ne

dokazuje niti potvrđuje njegovu uporabu. Sudskomedicinski se ne može pouzdano zaključivati o konkretnom učinku eventualno primijenjenog pojasa u ovom događaju, jer to ovisi o tehničkim obilježjima kolica, načinu učvršćenja tijela, položaju oštećenika i dinamici samog pada.

3.6.1. Vezano za karakteristike kretanja žrtve Borisa Breca obzirom na posebno stanje organizma, iz iskaza navedenog vještaka proizlazi da je pokojni Brec, rođen 1955. temeljem analize dostupne medicinske dokumentacije bio za života teško bolesna i teško pokretna osoba s kroničnim teškim bolestima koje su zahvatile više organskih sustava: srce i krvne žile, stanje nakon preboljenog moždanog udara, šećerna bolest sa slabljenjem funkcije bubrega uz provođenje redovitih hemodijaliza, imao je amputiranu lijevu nogu u području natkoljenice iz siječnja 2021., a na peti desnog stopala evidentirana je rana zaležina. Kada se uzmu u obzir samo elementi prirodnog oštećenje zdravlja tada je imenovan bio u vrijeme događaja, odnosno prilikom transporta, a prema dostupnim podacima nakon provedene dijalize, teško bolestan i teško pokretan, tako da je sudskomedicinski imao mogućnost smanjene mogućnosti reagiranja te smanjenu i to bitno mogućnost kretanja, a da se mogao samostalno kretati tada bi vrlo teško kod njega nastala rana zaležina na peti desnog stopala koja nastaje kod nepokretnih bolesnika. Na prijemu u KBC nakon ozljede navedeno je da je bolesnik lošeg općeg stanja te da ima otežanu komunikaciju radi kroničnih bolesti, te je u liječenju osim redovitih hemodijaliza 3 x tjedno koristio i veći broj lijekova. Temeljem stanja nakon preboljenog moždanog udara te evidentirane rane zaležine desne pete, vještak je tako mišljenja, a uzevši u obzir dostupne podatke da je medicinski realno za očekivati vrlo slabu mogućnost pokretanja u samostalnom smislu na transportnoj ležaljci. Nastavno, vezano za ukupnost evidentiranih ozljeda u smislu mehanizma i načina pada, iz iskaza navedenog vještaka proizlazi da obzirom među dostupnim podacima nema podataka provedenog očevida na pokretnim kolicima, niti na licu mjesta događaja, kao što nema dostupnih podataka eventualnog videonadzora ispred Doma za starije osobe Izvor te nema dostupnih podataka tehničkog vještačenja konkretnih pokretnih kolica, da je istome kao sudskomedicinskom vještaku jedino jasan mehanizam ozljeđivanja padom s određene visine na desnu stranu tijela, a kako je do pada došlo, u kakvom su stanju bila transportna kolica, da li su kolica pala zajedno sa sada pokojnim-žrtvom, to ne mogu sa sigurnošću utvrditi, a da kojim slučajem postoje takvi podaci, tek bi se tada u kombiniranom vještačenju moglo zaključivati o dinamici ozljeđivanja temeljem navodnog pada s ili zajedno s pokretnim kolicima. Cijeneći podatke iz medicinske dokumentacije, uključujući i zapisnik odbukcije, nisu evidentirane ozljede koje bi se mogle dovesti direktno u vezu s ozljedama zadobivenim od vezanih traka ili pojasa transportnih kolica, no iako ozljeda nema to ne znači da žrtva Brec nije u trenutku događaja bio vezan sigurnosnim trakama, pojasevima na transportnim kolicima, a evidentirane ozljede kod istog sigurno odgovaraju mehanizmu pada s određene visine na tvrdu podlogu odnosno u konkretnom slučaju s uzdignute transportne površine. Temeljem dostupne medicinske dokumentacije nisu evidentirani neželjeni trzajni pokreti oštećenika, međutim valja uzeti u obzir da je medicinska dokumentacija u sudskom spisu ona medicinska dokumentacija nakon ozljeđivanja, te ne mogu isključiti mogućnost nevoljnih pokreta imenovanoga oštećenika-žrtve ili čak i trzaja tijela za života prije pada. Nastavno, u medicinskoj dokumentaciji postoji podatak iz zapisnika obdukције da je mrtvo tijelo bilo dužine 170 cm, da je pokojni Boris Brec bio mršav i slabije tjelesne građe, time da masa tijela nije mjerena jer u Rijeci u obdukcijskoj dvorani nema vage za leševe, te je

oštećenik bio bez većeg dijela lijeve noge, što znači da to dodatno smanjuje tjelesnu masu, ali i donekle otežava vezivanje na kolica.

3.7. Uvidom u fotografiju priloženu spisu od strane obrane sa stranice 181. vidljiv je dio zgrade, poglavito onaj prednji, doma za starije osobe Izvor-Lukeži, te su vidljive dvije stepenice kojima se dolazi do uzdignutog platoa kojim se prilazi do samih ulaznih vrata doma, što je vidljivo i s isprinta fotografija sa listova 85-86 popisa dokaza optužnice. Tako se na navedenim fotografijama uočava crni tepih položen okomito na ulazna vrata, otvorena porta na platou iznad stepenica, na koju se portu nadovezuje ograda od žice.

3.8. Iz dopisa odnosno podataka Doma zdravlja Primorsko-goranske županije od 10. lipnja 2021. o djelatnicima koji su postupali u odnosu na pacijenta Borisa Breca 07. lipnja 2021., razvidno je da su postupali medicinska sestra Irina Tikveša i vozač sanitetskog vozila Marin Petričić.

3.9. Iz postupnika rada u sanitetskom prijevozu Doma zdravlja PGŽ, primarne zdravstvene zaštite od 18. srpnja 2019., razvidno je da je njegova svrha ukratko opisati proces rada Odjela sanitetskog prijevoza DZ PGŽ., te ujedno navodi, između ostalog postupanje vozača i medicinskih sestara/tehničara. Tako vozač, između ostalog, sudjeluje u prijenosu i prijevozu pacijenta do vozila, u vozilo i iz vozila u suradnji i pod vodstvom medicinske sestre/tehničara, vrši kontrolu opreme u vozilu (sklopiva kolica, ležeća kolica, sistem za kisik...) u suradnji s med. sestrom/tehničarom koji upotrebljavaju vozilo o nepravilnosti odmah obavještavaju voditelja saniteta i voznog parka, nosi uniformu i zaštitna sredstva za rad. Medicinska sestra, između ostalog, preuzima samo pacijenta koji ima odgovarajuće ispunjen putni nalog i uputnicu, provjerava stanje pacijenta (stanje svijesti, orijentiranost, RR, disanje, puls...), sudjeluje u transportu pacijenta zajedno s vozačem (scalamobil, nosila, kardio stolica i sl.), stavlja pacijenta u odgovarajući transportni položaj (ležeći, sjedeći ...), osigurava pacijenta od mogućeg pada zajedno s vozačem, vrši prijevoz ili prijenos pacijenta u sanitetsko vozilo, priprema i osigurava pacijenta za transport, mora biti uz pacijenta i o njemu brinuti u toku transporta, pratiti vitalne funkcije i stanje svijesti, po dolasku u drugu zdravstvenu ustanovu (bolnicu, lječilište, polikliniku...) predaje putni nalog i medic. dokumentaciju zaposleniku ustanove. Nastavno, postupnik govori o primjeni remenja za vezanje pacijenata, koji bez obzira na njihovo stanje moraju biti zavezani kako je to predviđeno za opremu koja se koristi, kao što moraju biti vezani i oni pacijenti koji zbog bolesti ili ozljede, ali i drugih razloga nisu spremni na suradnju (npr. stanja koja dovode do poremećaja stupnja svijesti kao snižena razina šećera u krvi, ozljede glave, predoziranje...). Nastavno, opisuje se način podizanja i premještanja pacijenta, ponajviše radi zaštite zdravlja samih djelatnika saniteta, te se između ostalog navodi da tom prilikom treba stati na čvrstu podlogu, stopala razmaknuti u širini ramena, te za podizanje koristiti noge a ne leđa idr. Također, opisuju se razni transportni položaji pacijenata, te se navodi da je polusjedeći položaj najčešći aktivni položaj koji pacijenti zauzimaju za vrijeme transporta, poglavito za pacijenta koji imaju poteškoća s disanjem, plućnih bolesti, dok se ležeći položaj koristi kada postoji sumnja na ozljedu kralježnice.

3.10. Iz očitovanja KBC Rijeka od 11. lipnja 2021. proizlazi da je pacijent Boris Brec zaprimljen u OHBP 07. lipnja 2021. u 19:01 sati, te da je dovezen kolima sanitetskog prijevoza zbog pada s nosila saniteta i udarca u glavu, te je učinjen CT mozga ao i

ostala potrebna obrada, te je upućen na odjel neurokirurgije. Cijelo vrijeme boravka u OHBP navedeni je pacijent bio stabilnih vitalnih parametara i nepromijenjenog statusa od početka obrade. S obzirom da nije postojala sumnja na namjerno nanošenje tjelesnih ozljeda, policija o ovom slučaju nije obaviještena. (!!!!!!!!!!!!!)

3.11. Iz medicinske dokumentacije za Borisa Breca, te zapisnika o obdukciji od 09. lipnja 2021., utvrđeno je da je oštećenik Boris Brec 07. lipnja 2021. zadobio slijedeće tjelesne ozljede: ranu razderotinu s krvnim podljevom na glavi sljepoočno tjemeno desno, krvni podljev donje vjeđe desnog oka, krvni podljev mekog oglavka sljepoočno-tjemeno desno, traumatsko krvarenje ispod mekih moždanih ovojnica lijevo (SAH sljepoočno-tjemeno), krvarenje ispod tvrde moždane ovojnice desno (SDH sljepoočno desno), krvarenje u mozgovini lijeve polutke velikog mozga (traumatski ICH), žarišno nagnječenje mozga sljepoočno desno, teški traumatski edem mozga, oguljotine hrpta desne šake i desnog koljena.

3.12. Iz zapisnika o zdravstveno inspekcijskom nadzoru Ministarstva zdravstva, Samostalnog sektora za inspekcijske poslove, Službe zdravstvene inspekcije od 07. srpnja 2021., odnosno njegovog nalaza, razvidno je nadzor proveden u zdravstvenoj ustanovi Dom zdravlja PGŽ Rijeka povodom saznanja o neželjenom događaju koji se dogodio tijekom sanitetskog prijevoza pok. pacijenta Borisa Breca sa dijalize KBC Rijeka u dom za starije i nemoćne u mjestu Drastin, Dražice. Tako je iz navedenog zapisnika razvidno i da je vezano za tijek sanitetskog prijevoza navedenog pacijenta, a na temelju uvida u Izvješće o neočekivanom neželjenom događaju, (iz kojeg proizlazi da je sastavljeno na temelju izjave v.d. voditeljice sanitetskog prijevoza o tome što joj je rekla 1. okrivljenica kada ju je nazvala 07. lipnja 2021. oko 20:00 sati, te govori o onome što je ista rekla samoj okrivljenici, dok je iz dopune tog izvješća razvidno da je sastavljeno na temelju izjava samih okrivljenika), između ostalog utvrđeno da su nakon saznanja o samom događaju u Domu zdravlja poduzete aktivnosti u vidu da su dana 8. i 10. lipnja 2021. u nazočnosti tima sanitetskog prijevoza uzete izjave od vozača i medicinske sestre te su sačinjena izvješća o neočekovanom neželjenom događaju, sačinjena je fotodokumentacija mjesta na kojem se dogodio pad pacijenta, te je izvršen pregled sanitetskog vozila RI 278IH kojeg je 07. lipnja 2021. koristio tim sanitetskog prijevoza. Nakon navedenog ravnatelj Doma zdravlja pokreće postupak izvanrednog otkazivanja ugovora o radu za vozača i medicinsku sestru.

3.13. Iz putnog radnog lista za sanitetski prijevoz od 07. lipnja 2021. razvidno je da je u odnosu na Marina Petričića između ostalog i za prijevoz pacijenta Borisa Breca.

3.14. Iz sporazuma o prestanku ugovora o radu zaključenih kako između 1. okrivljenice Irine Tiveša tako i 2. okrivljenika Marina Petričića s Domom zdravlja PGŽ, razvidno je da je istima radni odnos s navedenim poslodavcem prestao 18. lipnja 2021.

3.15. Iz Zapisniku o pregledu sanitetskog vozila registarske oznake RI 2781-H, razvidno je da je pregled započeo 09. lipnja 2021., kada se izvršila kontrola navedenog vozila i opreme u istom. U zapisniku se navodi da medicinska oprema-oprema za zbrinjavanje pacijenata/minimalna oprema te nosila koja su opremljena pojasevima za fiksaciju pacijenta sa sigurnosnim ogradama sa obje strane vozila ispunjavaju uvjete, te da je pregledom utvrđeno da su vozilo i oprema u njemu u potpunosti ispravni, a pacijentu koji se prevozi na transportnim kolicima, rasklopnoj stolici ili nosilima

omogućeno je pravilno vezanje primjenom remenja za vezanje pacijenta. Navedenom zapisniku priložene su fotografije samog vozila i transportnih kolica.

3.16. Iz stručnog mišljenja Povjerenstva za stručna pitanja i stručni nadzor Hrvatske liječničke komore od 01. listopada 2021. razvidno je da se opisuje ono, što su okrivljenici sami opisali u ranije navedenoj dokumentaciji. Također, opisuje se da je nakon učinjene obrade i potvrde neurotraume zatražen i konzilijarni pregled dežurnog neurokirurga, koji je indicirao prijem na Kliniku za neurokirurgiju radi opservacije, time da potom dolazi do pogoršanja općeg stanja i razvoja zatajenja disanja, zbog čega se premješta na Odjela intenzivnog liječenja na Sušaku, ali je unatoč provedenim opisanim mjerama preminuo 08. lipnja 2021. Iz zaključka navedenog stručnog mišljenja razvidno je da je Povjerenstvo mišljenja kako je liječenje i medicinsko zbrinjavanje pacijenta Breca u KBC Rijeka učinjeno u skladu s pravilima struke, dok rad i postupanje medicinskih sestara, kao i vozača saniteta, nisu u nadležnosti tog povjerenstva.

3.17. Iz izvotka iz KE kako za 1. okrivljeniku tako i za 2. okrivljenika utvrđeno je da isti nisu kazneno osuđivane osobe.

3.18. U obrani na raspravi 1. okrivljenica je iskazala da ostaje pri obrani koju je iznijela prilikom prethodnog ispitivanja u II PP Rijeka 18. lipnja 2021., uz njeno mišljenje da bi sasvim sigurno uvela treću osobu prilikom transporta pacijenta do određenih destinacija, jer ako su dvije osobe i jedna od njih mora npr. otići pozvoniti na vrata doma, a vozač ostane uz pacijenta može se svašta desiti. Pacijent Boris Brec bio je uzdignut pod kutom od 60 °, dakle nije bio u ležećem položaju, sve iz razloga što je teško disao, a sve kako bi mu bilo lakše stavili su ga upravo u takav položaj, jer mu u sasvim uspravnom položaju ne bi bilo ugodno. Uz navedeno, da bi mu bilo udobnije, pacijent je imao iza glave odnosno vrata jastuk koji ima svaki strečer, te je bio vezan pojasom oko struka, a što je ujedno i pravilo, dok su mu ruke bile slobodne. Djelatnici iz obiteljskog doma trebaju ih dočekati, time da je to vrijeme bilo doba korone, radilo se o specifičnoj situaciji zbog koje nisu smjeli ući u dom, zbog čega je i išla pozvoniti da dođe djelatnik iz doma koji je trebao preuzeti pacijenta. Kad se okrenula od tog zvona na koje je pozvonila, pacijent je sa strečerom već bio na podu, pa kada je bila okrenuta prema pacijentu, čula je kako je djelatnica iz doma koja je izašla rekla: "Pa zar je opet pao", te je predložila da se oštećenik vrati u njihov bolesnički krevet u dom bez svijesti, ali nije osobno na to pristala, te je rekla 2. okrivljeniku da oštećenika voze u KBC Sušak na hitnu jer im je to bila najbliža opcija obzirom da smo bili u Jelenju, što je bila njena procjena. Kada je tražila zvono, a da nije došlo do pada, trebalo je uslijediti to da djelatnik doma izađe, pa obzirom da oni imaju svoja kolica preuzeli bi ga sa strečera i stavili na ta kolica i njima odvezli u dom, time da je normalno da bi sve to zajedno obavili, te bi samo preuzimanje bilo obavljeno ispred ulaznih vrata doma. Dakle, njeno je postupanje trebalo završiti ispred ulaznih vrata doma, gdje bi djelatnici doma došli sa svojim kolicima. Nakon što je istoj predložena fotografija samog doma odnosno ulaza sa stranice 181, pokazala je da su oštećenog Breca dovezli do samog ulaza odnosno vrata ispred kojih se vidi tepih tamne boje, a iznad je nadstrešnica, time da su ga prethodno sa strečerom podigli kako bi prešli preko stepenica vidljivih na samoj fotografiji. Nastavno, ista je iskazala da se zvono nalazilo pored samih ulaznih vrata, a dok je krenula pozvoniti 2. okrivljenik je stajao s pacijentom, dok je strečer tom prilikom bio okrenut paralelno sa zgradom, ona je bila u poziciji uz glavu pacijenta dok je 2. okrivljenik stajao uz noge pacijenta.

3.18.1. Prilikom prethodnog ispitivanja, okrivljenica je iskazala da su tog dana ona kao medicinska sestra i vozač Marin Petričić prevezli pacijenta Borisa Breca s dijalize u dom u Jelenju, te je pacijent po pravilima struke bio vezan zaštitnim pojasom, dok su na strečeru bile dignute ograde odnosno stranice. Kada su oko 18:00 sati stigli pred dom u Jelenju, vozač je izvukao strečer, nožice su se pravilno otvorile, krenuli su transportirati pacijenta. Kada su došli do dvije stepenice do samog ulaza, podigli su strečer i tu su stali, strečer je stajao, te je rekla vozaču da ide potražiti zvono. Od tog okreta kada je potražila zvono, vidjela je pacijenta na podu prevrnutog s ležajem. Kasnije je izašla djelatnica iz obiteljskog doma, pacijent je bio bez svijesti, te je djelatnica doma rekla da ga stave u kolica i odvede u dom, ali je na to rekla da to ne dolazi u obzir. Rekla je vozaču da krenu na hitni trakt na Sušaku, jer dok pozovu hitnu i dok ona dođe proći će previše vremena. Kada je smješten u vozilo, pacijent je došao k sebi, te je na hitni trakt dovezen s urednim parametrima iako je bio teško bolestan, a što je provjeravala u samom vozilu. Ista je nastavno iskazala da je u šoku, jer ne zna kako se to desilo. Transport pacijenta bio je završen u trenutku kada su sa strečerom stali iznad stepenica. Pacijent je bio lošeg općeg stanja, dijabetičar, prebolio je moždani udar, bila mu je amputirana lijeva potkoljenica, povremeno je imao trzaje, te s njime nije moglo lako komunicirati, uz to je imao i povremen nesuvisle radnje, a da je kojim slučajem bio konstantno nemiran, ne bi niti mogla otići do zvona. Pacijent je već bio na podu kada je došla do zvona i potom se okrenula, a između tih radnji prošlo je možda 2-4 sekunde. Kada je izašla zaposlenica doma, rekla je: "Šta je opet pao" i htjela ga je vratiti u krevet, ali nije na to pristala. Da je došla djelatnica doma prije nego što je pacijent pao, stavili bi ga u invalidska kolica, te bi ga djelatnica doma odvezla u dom, obzirom da zbog korone nisu mogli unutra ulaziti.

3.19. U obrani na raspravi 2. okrivljenik je iskazao da ostaje pri obrani koju sam iznio prilikom prethodnog ispitivanja u II PP Rijeka 23. lipnja 2021., pojašnjavajući što se točno događalo nakon što su izvadili strečer s pacijentom iz kombija. Kao što je i tada iskazao, najprije se na strečeru izbacuju stražnje noge, ja ga izvlači van i automatski se izbacuju prednji kotači. Kada je to bilo učinjeno, oboje su s pacijentom išli prema ulazu u dom, ispred kojeg se nalaze dvije ili tri stepenice vidljive na ranije predloženoj fotografiji 1. okrivljenici. Vezano za te stepenice, uhvatio je strečer sa svoje dvije ruke na način da je bio s prednje strane strečera okrenut leđima, što je morao učiniti na opisani način, jer inače ne bi vidio gdje se kreće, a naravno bile su u igri same stepenice. Za to je vrijeme 1. okrivljenica bila sa stražnje strane strečera, te je digla njegov zadnji dio odnosno uzglavlje gdje je pacijentu stajala glava, te su ga tako doveli do ulaza u dom. Dakle, doveli su pacijenta na ono mjesto koje je bilo predloženo na fotografiji, a gdje se nalazi tepih. Kada su stali sa strečerom, bio je bliže ulaznim vratima doma i dalje ostajući u poziciji ranije navedenoj, da bi mu 1. okrivljenica rekla: "Maro samo malo da sestra izađe van", te je išla pozvonit, a radilo se o dvije do tri sekunde. Još uvijek je držao strečer okrenut leđima pacijentu i čekao da netko dođe da se otvore vrata i da pacijenta prebace na kolica doma kako bi se odvezao u dom u koji njih dvoje nisu mogli ući jer je bilo doba korone. Bilo im je zabranjeno da ulaze u domove, ali se ne može sjetiti da li je to bilo i napisмено. Dok je tako čekao da sestra dođe kako bi se skroz okrenuo i uhvatio strečer rukama njemu s prednje strane, a zvono je bilo udaljeno oko 1-3 m, samo je osjetio neku težinu na svoju desnu stranu kako ga preteže na tu stranu, jer sam pacijent nije bio težak, dok je sam strečer težak 40 do 60 kg + težina pacijenta, te u te tri sekunde kad se to dogodilo i sam je malo posrnuo. Pacijent je pao na pod, digao je strečer i potom se sve dogodilo onako kako

je i opisao prilikom prvog ispitivanja. Ponovno ističe da se radilo o vremenu korone i svaki je dom trebao imati jedan predio gdje će se vršiti utovar/istovar pacijenata, nevezano za samu koronu, a što ima samo dom na Kantridi. Pacijent je bio vezan jednom trakom, time da su sa svake njegove strane bili uzdignuti tzv. paravani, što mora biti na svakom strečeru. 2. okrivljenik je pojasnio da već u trenutku kada su došli po pacijenta Borisa Breca na dijalizu, a prilikom njegovog stavljanja na strečer, prvotno su podignuli paravane, u čemu svemu pomažu i prisutne medicinske sestre KBC-a kako bi sve bilo u redu, nakon toga je isti bio vezan remenom oko prsa i tek tada su krenuli u njegov transport. Dakle, upravo na opisani način je navedeni pacijent bio spušten sa samog vozila kada su ga trebali odvesti u dom, te je bio vezan pojasom uz ograde sa svake strane i uzdignuto uzglavlje, obzirom na stanje pacijenta koji je bio teško bolestan. Isti je napomenuo da bi u tijeku prijevoza sanitetom u svakom slučaju trebalo biti troje ljudi, a čak su znali od njih tražiti da bi to izvršavala dva muška vozača, što je protivno svim propisima, obzirom da mora biti prisutna i medicinska sestra, međutim uvijek se gleda kako bi se smanjili troškovi i dr. Znalo se događati da zbog loše kvalitete kineskih strečera kada bi dovezli pacijenta koji bi u tom strečeru stajao na miru, jednostavno bi se strečer sam spustio na pod.

3.19.1. Prilikom prethodnog ispitivanja 2. okrivljenik je iskazao da im je tog 07. lipnja 2021. dispečer odredio za taj dan tri pacijenta. Kada su iskricali pok. Borisa Breca u domu u Jelenju, zaustavio je kombi na parkirnom mjestu, s medicinskom sestrom je izašao iz kombija, izvukao je iz kombija strečer i uhvatio ga kod nogu s dvije ruke, uz napomenu da se prethodno strečer automatski otvorio, jer kad se strečer izvlači, njegove se nožice automatski otvore. Pacijent je bio vezan, bile su mu dignute bočne stranice, kao što mu je bilo uzdignuto uzglavlje, te nije ležao položen ravno. Tako su on i sestra vozili strečer oko 5-10 m, a na ulazu u dom postoje dvije ili tri stepenice, uhvatio je strečer s dvije ruke tako da je bio okrenut leđima, te je dlanove držao okrenute unazad, digao je strečer, njegova je kolegica strečer uhvatila iza, znači gurnula ga je kako bi ga mogli dignuti preko tih stepenica, te su zaustavili strečer i tu je završio prijevoz. Medicinska sestra je išla pozvoniti, pa dok je držao strečer tako da je dlanovima okrenutim sa stražnje strane, jer je bio okrenut leđima pacijentu, lagano se počeo okretati da se pripreme da iskrcaju pacijenta na kolica koja dođu iz doma, pa kako se okretao, strečer se jednostavno srušio dolje.

3.19.2. Tako je prilikom prethodnog ispitivanja 2. okrivljenik iskazao i da taj posao radi osam godina, misli da ga dobro radi, a pacijenta Borisa Breca je do tada vozio 4-7 puta, svaki je put bilo dobro, te ne zna ni sam što se u tom trenutku dogodilo. Pacijent je inače bolovao od raznih bolesti, čak je imao i infarkt mozga, dijabetes uz razne druge bolesti, amputirana mu je noga, bio je stalni dijalizant koji je usprkos svim tim bolestima bio nemiran, znao imati dosta dizanja ruke ili noge. Kada je pacijent pao na pod, pa kako je bio vezan oko prsiju, pritisnuo je kao neki gumb da se to odveže, a Irina mu je govorila: "Boris, Boris", digli su ga nazad na strečer, u kom su trenutku učinili ono što su maksimalno mogli. Pacijent je izgubio svijest, u kom je trenutku izašla sestra iz doma, govoreći: "Šta je opet pao, stavimo ga u stolicu, hoćemo ga staviti u krevet", na što je sestra Irina rekla: "Ne, on nije za krevet, vozit ćemo ga u HMT Sušak", te su pacijenta stavili u kombi, te je isti već prilikom samog ulaska u kombi dolazio k svijesti, sestra je pacijentu mjerila puls, te mu je rekla da upalim rotaciju i vozi dolje. Trebalo mu je oko 7-12 minuta na dođe na hitnu na Sušaku, gdje je otvorio vrata te su sa strečerom izvukli pacijenta koji je došao k sebi van i predali ga na HMT Sušak. Tu je

noć sestra Irina već zvala skrbitelja da ga obavijesti što se desilo, te su ga drugi dan zajedno zvali kako bi izrazili saučešće.

4. Analizirajući rezultate ovako provedenog dokaznog postupka, po stavu ovog suda nije dokazano da bi kako 1. okrivljenica Irina Tikveša, tako niti 2. okrivljenik Marin Petričić počinili kazneno djelo koje im se optužnicom stavlja na teret.

4.1. Nije sporno da su 1. okrivljenica (medicinska sestra) i 2. okrivljenik (vozač) u inkriminirano vrijeme bili zaposlenici Odjela sanitetskog prijevoza Doma zdravlja Primorsko-goranske županije te su obavljali sanitetski prijevoz teškog bolesnika Borisa Breca iz KBC-a Rijeka, Lokalitet Sušak, u Dom za starije osobe „Izvor-Lukeži“ u Lukežima, gdje je isti bio smješten kao štićenik nakon redovite dijalize. Nije sporno da je tog 7. lipnja 2021. oko 18:30 sati, ispred samog ulaza u Dom za starije osobe „Izvor-Lukeži“ u Lukežima, Drastin 2, došlo do štetnog događaja u kojem je pacijent Boris Brec pao s visine transportnih kolica (strečera) na tlo. Potpuno je nesporno da je imenovani pacijent odnosno oštećenik bio težak kronični bolesnik, dijalizant kojemu je ranije bila amputirana lijeva noga, te da su ga u sklopu svojih redovitih radnih dužnosti prevozili 1. okrivljenica Irina Tikveša (kao medicinska sestra) i 2. okrivljenik Marin Petričić (kao vozač) saniteta. Naposljetku, nesporno je da je oštećenik uslijed navedenog pada zadobio teške i po život opasne ozljede glave u vidu krvarenja ispod mekih i tvrde moždane ovojnice, žarišnog nagnječenja i edema mozga, krvarenja u moždane komore, te oguljotine hrpta desne šake i desnog koljena, od kojih je posljedica preminuo 8. lipnja 2021. u 03:30 sati u KBC-u Rijeka. Navedeno proizlazi iz svih provedenih dokaza u ovom kaznenom postupku.

4.1.1. Sporno je jesu li okrivljenici u kritičnom trenutku postupili protivno odredbama Postupnika rada u sanitetskom prijevozu Doma zdravlja PGŽ, odnosno jesu li propustili adekvatno osigurati i nadzirati pacijenta na transportnim kolicima, te je li pad izravna i isključiva posljedica njihove skrivljene povrede dužnosti opreza (nehaja) ili je pak rezultat vanjskih, nepredvidivih čimbenika te tehničkog stanja opreme.

4.2. Okrivljenica Irina Tikveša i 2. okrivljenik Marin Petričić u potpunosti negiraju učin djela stavljenog im na teret. U svojim obranama suglasno i dosljedno iskazuju da su pacijenta Borisa Breca prevozili i tretirali sukladno pravilima struke, odnosno da su istoga nakon izvlačenja iz vozila osigurali na transportnim kolicima, no da se radilo o izrazito nemirnom pacijentu koji je u kritičnom trenutku iznenada napravio nagli, snažan i nepredvidiv trzaj tijelom. Svaki je od navedenih okrivljenika izričito ukazao na to da je pad uslijedio u kontekstu specifičnih uvjeta na tlu ispred Doma te potencijalnog mehaničkog ponašanja kolica, naglašavajući da se radilo o nesretnom slučaju koji se unatoč njihovoj prisutnosti i poduzetim mjerama nije mogao predvidjeti niti spriječiti. Ocjenjujući obrane okrivljenika iz kojih proizlazi da su oštećenog Borisa Breca tretirali s dužnom pažnjom, sud ih je prihvatio kao vjerodostojne, logične i uvjerljive. Navedeno poglavito i u dijelu u kojem 2. okrivljenik detaljno opisuje same trenutke prije pada oštećenika, uvjerljivo iskazujući da kada su stali sa strečerom, da je bio bliže ulaznim vratima doma i dalje ostajući u poziciji u kojoj je strečer držao rukama okrenutim unazad, da bi mu 1. okrivljenica rekla: "Maro samo malo da sestra izađe van", te je išla pozvoniti, a radilo se o dvije do tri sekunde, te dok je još uvijek držao strečer okrenut leđima pacijentu i čekao da netko dođe da se otvore vrata i da pacijenta prebace na kolica doma kako bi se odvezao u dom u koji njih dvoje nisu mogli ući jer je bilo doba korone, odnosno čekao je kako bi se skroz okrenuo i uhvatio strečer rukama njemu s

prednje strane, a zvono je bilo udaljeno oko 1-3 m, samo je osjetio neku težinu na svoju desnu stranu kako ga preteže na tu stranu, jer sam pacijent nije bio težak, dok je strečer težak 40 do 60 kg + težina pacijenta, te u te tri sekunde kad se to dogodilo i sam je malo posrnuo, dok je pacijent je pao na pod.

4.3. Iskazi ispitanih svjedoka Akifa Samardžića, Martine Ramić, Daria Predojevića, Jasmina Hodže i Dijane Bardak ne nude niti jedan neposredan uvid u sam pad oštećenika, obzirom da ili nisu bili izravno prisutni u sekundi pada, poput čistačice Martine Ramić koja je u domu bila sama, ili su o događaju saznali posredno, zbog čega njihovi iskazi ne mogu nadomjestiti nedostatak materijalnih tragova na samom licu mjesta. Međutim, obzirom da su navedeni svjedoci iskazivali detaljno i okolnosno o onome što su znali, te cijeneći kvalitetu njihovih iskaza, sud je svakome od njih poklonio vjeru, zbog čega su njihovi iskazi i cijenjeni kao vjerodostojni.

4.4. Tako je obrana okrivljenika potkrijepljena prije svega iskazom svjedoka Darija Predojevića, zaposlenika saniteta koji je oštećenika kao pacijenta osobno prevozio više puta, te je potvrdio da se radilo o izrazito nemirnom pacijentu koji je znao "poskakivati na ležaju", te da su prema službenim pravilima i dogovorima ustanove smjeli fiksirati pacijente remenom isključivo oko struka, dok je vezanje ruku bilo strogo zabranjeno i dopušteno jedino kod psihijatrijskih pacijenata uz posebne magnetske sustave. Nadalje, iskaz svjedokinje Martine Ramić, koja je u kritičnom trenutku radila kao spremačica u Domu i nalazila se u unutrašnjosti zgrade, ima iznimnu dokaznu težinu u pogledu same dinamike. Naime, navedena je svjedokinja iskazala da je čula samo "jak udarac", a kada je odmah potom izašla van, zatekla je okrivljenike u stanju šoka te pacijenta kako leži na tlu, no izričito je naglasila da transportna kolica (strečer) nisu bila prevrnuti, već su stajala u uspravnom položaju. Navedeno je u potpunosti sukladno s intervencijom zastupnice optužbe koja je iz činjeničnog opisa optužnice izbrisala riječi "zajedno s kolicima". Međutim, ova činjenica otvara ključnu sumnju u stav optužbe, jer ako su kolica ostala u uspravnom položaju, pad pacijenta odnosno oštećenika nije se dogodio prevrtanjem cijelog sustava uslijed navodnog potpunog napuštanja ili prevrtanja kolica od strane djelatnika, već upućuje na specifičan i iznenađan mehanizam kretanja tijela pacijenta ili pak na tehničko otkazivanje samog ležaja.

4.5. Vezano uz kazneno djelo prouzrokovanja smrti iz nehaja koje se okrivljenicima stavlja na teret optužnicom, sud mora s potpunom izvjesnošću utvrditi koju je to točno, konkretnu i individualiziranu dužnost opreza pojedini okrivljenik prekršio. Međutim, iz svih provedenih dokaza u ovom kaznenom postupku, isto nije bilo moguće zbog potpunog i nenadoknadivog nedostatka materijalnih dokaza proizašlih iz propusta u najranijoj fazi postupka. Naime, iz očitovanja KBC-a Rijeka (OHBP) od 11. lipnja 2021. razvidno je da bolnica prilikom zaprimanja pacijenta odnosno oštećenika nije obavijestila policiju o ovom događaju, jer nije postojala sumnja na namjerno nanošenje ozljeda. Uslijed toga, neposredno nakon događaja uopće nije obavljen policijski očevid, na licu mjesta nisu fiksirani tragovi, niti postoje videozapisi nadzornih kamera koji bi objektivno prikazali kritični trenutak. Što je najvažnije, transportna kolica (strečer) uopće nisu privremeno oduzeta niti tehnički pregledana, pa je u ovom postupku potpuno izostalo tehničko-dinamičko vještačenje same opreme. Svjedok Dario Predojević je tako iskazao o ozbiljnim tehničkim problemima s opremom u Odjelu saniteta, navodeći da su im novi strečeri (ležajevi) znali sami od sebe otkazivati, propadati i padati u vožnji i manevru. Svjedok Jasmin Hodža također je potvrdio da se

strečer, ukoliko se radi o neravnom terenu ili nemirnom pacijentu, može sam od sebe okrenuti ili popustiti, što se događalo i njemu i drugim kolegama u praksi. Provedenim dokazom uvidom u fotografije mjesta događaja, sud je utvrdio da je prilaz ulazu u Dom izrazito nepovoljan i zahtjevan – sastoji se od dviju stepenica, uzdignutog platoa, postavljenog tepiha i vratašca. Svjedoci Predojević i Hodža suglasno ističu da je manipulacija kolicima na takvom terenu izrazito zahtjevna te da je u praksi, u nedostatku dovoljnog broja ruku, fizički nemoguće da oba djelatnika kontinuirano drže kolica u svakoj sekundi, jer jedan u određenom trenutku mora maknuti ruke kako bi pozvonio ili pokucao na ulazna vrata ustanove.

4.6. Nastavno, provedenim dokazom čitanjem Postupnika rada u sanitetskom prijevozu Doma zdravlja PGŽ“ od 18. srpnja 2019. utvrđeno je da isti sadrži opća pravila o suradnji sestre i vozača te načelnu dužnost vezanja pacijenata radi zaštite od pada prilikom transporta u vozilu. Međutim, navedeni Postupnik sadrži očitu pravnu i praktičnu prazninu jer uopće ne predviđa niti opisuje specifičnu proceduru predaje pacijenta domovima za starije osobe koji su ustanove socijalne skrbi, a ne zdravstvene ustanove, te njihovo osoblje, prema iskazu svjedokinje Dijane Bardak, ne sudjeluje u prihvatu pacijenata iz saniteta. Postupnik ne rješava tehnički problem sigurnog manevriranja na neadekvatnim prilazima domova kada su u timu samo dva djelatnika. Stoga se okrivljenicima ne može pripisati svjesno kršenje radnih protokola, jer su se našli u objektivno zahtjevnoj situaciji na terenu koja nije pokrivena jasnim i provedivim algoritmom postupanja.

4.7. Također, obzirom je provedenim dokazom čitanjem Zapisnika o pregledu vozila utvrđeno da je pregled vozila i kolica započeo tek 09. lipnja 2021. (dva dana nakon događaja) i da je utvrđeno da su vozilo i oprema "u potpunosti ispravni", vizualni i statički pregled kolica u mirovanju unutar vozila dva dana kasnije ne dokazuje kako se mehanizam ponašao kritične sekunde na neravnom terenu i pod opterećenjem nemirnog pacijenta, time da sama kolica nisu izuzeta odmah s lica mjesta, što znači da je dokazni lanac kompromitiran. Također, provedenim dokazom čitanjem zapisnika o inspekcijskom nadzoru utvrđeno je da se cijeli inspekcijski nadzor i naknadno postupanje ravnatelja (otkazi) temelje isključivo na posrednim izjavama ("rekla-kazala" u prvoj fazi) i internim izvješćima, a ne na egzaktnim forenzičkim ili policijskim utvrđenjima. Činjenica da je poslodavac pokrenuo radno-pravne sankcije, koje su završile sporazumnim raskidom, ne obvezuje kazneni sud, jer su standardi dokazivanja u kaznenom postupku drugačiji od onih u radnom pravu.

Iz pročitane medicinske dokumentacije utvrđene su i "oguljotine hrpta desne šake i desnog koljena", koje površinske ozljede ekstremiteta kod oštećenika Borisa Breca savršeno koreliraju s padom na tlo, ali i dalje ne govore ništa o ljudskom faktoru, odnosno krivnji. Činjenica da je Povjerenstvo utvrdilo da je liječenje u KBC Rijeka provedeno u skladu s pravilima struke otklanja bilo kakvu sumnju u pogledu eventualnog liječničkog propusta kao suuzroka smrti. Međutim, ključna je njihova napomena da rad i postupanje medicinskih sestara te vozača saniteta nisu u njihovoj nadležnosti, što u svakom slučaju ne obeskrjepljuje obranu samih okrivljenika o pravilnosti njihovog rada kritične zgrade. Provedenim dokazom uvidom u fotografije (stranica 181 i listovi 85-86) potvrđeni iskaze svjedoka o izrazito nepovoljnom, uzdignutom i neravnom prilazu samom ulazu u Dom, obzirom da ukazuju na postojanje dviju stepenica, uzdignuti plato, položeni crnog tepih i otvorena vratašca (porte) s ogradom, te prostorno dokazuje da je manipulacija transportnim kolicima na tom mjestu zahtijevala specifične manevre, što u nedostatku tehničkog vještačenja

dinamike dodatno potkrepljuje sumnju u vanjski uzrok pada (zapinjanje kotača, gubitak ravnoteže na stepenici/tepihu). Također, vezano uz očitovanje KBC-a Rijeka (OHBP) da bolnica nije obavijestila policiju jer "nije postojala sumnja na namjerno nanošenje ozljeda" objašnjava zašto je policijski očevid izostao. Međutim, s aspekta ovog kaznenog postupka, ta činjenica potvrđuje da je istraga ostala trajno zakinuta za fiksiranje materijalnih tragova na licu mjesta i izuzimanje kolica.

4.8. Sud je s posebnom pažnjom analizirao Nalaz i mišljenje te usmeni iskaz stalnog sudskog vještaka sudskomedicinske struke prof. dr. sc. Valtera Stemberge, kojim je vještačenjem nedvojbeno utvrđeno da su teške ozljede glave nastale mehanizmom pada s visine transportnih kolica i udarca desne strane glave o tvrdu podlogu, te da su te ozljede u izravnoj uzročnoj vezi sa smrću oštećenika Borisa Breca. Međutim, vještak je u svom iskazu bio izričit i krajnje jasan u pogledu limita sudskomedicinske analize u nedostatku tehničkih dokaza, jer je i sam naveo da zbog izostanka očevida i tehničkog vještačenja samih kolica kao sudskomedicinski vještak ne može sa sigurnošću utvrditi točnu dinamiku i uzrok pada, odnosno je li pacijent pao sam ili zbog zakazivanja opreme. Vještak je nadalje pojasnio da činjenica da na tijelu nisu evidentirane ozljede ili podljevi od sigurnosnih traka ne dokazuje da pacijent nije bio vezan. Naime, s obzirom na zapisnik o obdukciji, pokojni Breca bio je mršave i slabe tjelesne građe, a amputacija lijeve natkoljenice u siječnju 2021. godine dodatno je smanjila njegovu ukupnu tjelesnu masu, što je objektivno otežavalo standardno i čvrsto fiksiranje tijela pojasevima te je moglo utjecati na specifično pomicanje centra gravitacije na ležaju kolica. Naposljetku, vještak je izričito naglasio da, iako u dokumentaciji nakon ozljeđivanja nema ranijih zapisa o nevoljnim pokretima, on sa sudskomedicinskog stajališta ne može isključiti mogućnost iznenadnih nevoljnih pokreta ili snažnog trzaja tijela pacijenta neposredno prije pada. Nalaz i mišljenje odnosno iskaz navedenog vještaka u cijelosti je prihvaćen, obzirom da je dan jasno i razložno u skladu s materijalnom dokumentacijom u spisu predmeta, prema pravilima struke i iskustva i od strane osobe u potpunosti nezainteresirane za ishod ovog kaznenog postupka.

5. Slijedom navedenog, s obzirom na takvu pravnu situaciju u kojoj okrivljenici negiraju učin djela koje im je stavljeno na teret, a njihova obrana nije obeskrjepljena niti jednim dokazom provedenim u ovom kaznenom postupku, ključni razlog za donošenje oslobađajuće presude leži u potpunom nedostatku objektivnih, tehničkih i forenzičkih dokaza koji bi sa sigurnošću opovrgnuli obranu okrivljenika, te u očitoj pravnoj i činjeničnoj neodređenosti same optužbe. Naime, u činjeničnom opisu optužnice paušalno se navodi da su okrivljenici postupili protivno odredbama „Postupnika rada u sanitetskom prijevozu Doma zdravlja PGŽ“. Međutim, kod kaznenih djela koja u svom biću sadrže blanketnu strukturu, optužba je dužna precizno i taksativno specificirati koju je to točno, konkretnu i izričitu odredbu (članak ili stavak) izvanjskog propisa počinitelj svojim postupanjem prekršio. Takva specifikacija u ovom postupku je u potpunosti izostala, te je provedenim dokazom uvidom u navedeni Postupnik utvrđeno da u njemu postoji jasna praktična i pravna praznina. Naime, Postupnik uopće ne predviđa proceduru primopredaje pacijenata u ustanovama socijalne skrbi (domovima), niti rješava tehnički problem kako da tim od samo dva djelatnika (koji zajedno imaju svega četiri ruke) održava kontinuiran fizički nadzor nad kolicima u svakoj sekundi manevra na neadekvatnim i strmim prilazima, kada je po naravi stvari jedan djelatnik primoran odvojiti se od kolica kako bi pozvonio ili pokucao na ulazna vrata ustanove. U uvjetima pandemije bolesti COVID-19, kada je ulazak u domove bio strogo zabranjen, a primopredaja se morala izvršiti ispred samih vrata, postupanje

okrivljenika bilo je rukovođeno uobičajenom dinamikom rada na terenu, a ne skrivljenim kršenjem protokola.

5.1. Nastavno, unatoč činjenici da je u konačnici nastupila smrtna posljedica, neposredno nakon događaja uopće nije sačinjen policijski očevid, tragovi na licu mjesta nisu fiksirani, niti u spisu postoje videozapisi nadzornih kamera. Što je najvažnije, transportna kolica (strečer) uopće nisu privremeno oduzeta niti je provedeno tehničko vještačenje njihove stabilnosti i podobnosti za siguran prijevoz, odnosno utvrđivanje eventualnih tehničkih nedostataka koji utječu na stabilitet. Zapisnik o pregledu sanitetskog vozila od 9. lipnja 2021. (dva dana nakon događaja), kojim je utvrđeno da su vozilo i oprema u njemu statički ispravni, nikako ne može nadomjestiti nedostatak tehničko-dinamičkog vještačenja samih kolica neposredno nakon pada, obzirom da statički pregled kolica u mirovanju ne može dokazati kako se mehanizam ponašao pod opterećenjem kritične sekunde na neravnom terenu (stepenice, tepih). Pokretanje radno-pravnih sankcija od strane poslodavca i kasniji sporazumni raskidi ugovora o radu ne obvezuju kazneni sud, s obzirom na to da kaznena odgovornost zahtijeva drugačije standarde dokazivanja od onih u radnom pravu.

5.2. Tako je sud povezao sve provedene dokazne u ovom kaznenom postupku i s iskazom te Nalazom i mišljenjem sudskomedicinskog vještaka, kojim je nedvojbeno utvrđen medicinski uzrok smrti (traumatske ozljede glave uslijed udarca o tvrdu podlogu), no s obzirom na golemi vremenski odmak od pet godina od samog događaja do provođenja vještačenja, vještak je opravdano zaključio da na temelju same naknadne dokumentacije i stanja spisa ne može decidirano niti sa sigurnošću utvrditi točnu dinamiku i uzrok pada, odnosno je li pacijent pao sam ili zbog zakazivanja opreme, pojašnjavajući da izostanak tragova od pojaseva na tijelu ne dokazuje da pacijent nije bio vezan (zbog mršave građe i amputacije noge koja je otežavala standardno fiksiranje i drastično promijenila raspored mase na ležaju). Obzirom je vještak izričito naglasio da sa sudskomedicinskog stajališta ne može isključiti mogućnost iznenadnih nevoljnih pokreta ili snažnog trzaja tijela pacijenta neposredno prije pada, navedeno se u potpunosti poklapa s navodima obrane okrivljenika i iskazom svjedoka Predojevića o nemiru pacijenta, odnosno oštećenika Borisa Breca.

6. Slijedom navedenog, s obzirom na takvu pravnu situaciju u kojoj okrivljenici negiraju učin djela koje im je stavljeno na teret, a njihova obrana nije obeskrjepljena niti jednim dokazom provedenim u ovom kaznenom postupku, osim same činjenice da se štetni događaj doista zbio i da je nastupila tragična smrt pacijenta, u ovdje konkretnom slučaju nije moguće s potpunom izvjesnošću utvrditi da bi okrivljenici počinili inkriminirano im kazneno djelo. Nije naodmet napomenuti da kaznena odgovornost okrivljenika ne može proizaći iz pukog automatizma traženja krivca zbog same težine nastupjele tragične posljedice kod oštećenika. Kako je iz iskaza svjedoka i obrane razvidno da je primarni transport bio uspješno dovršen, a pacijent postavljen na poziciju ispred samih vrata gdje se čekao izlazak djelatnika doma, točan razlog pada ostao je tajna i utočio u sferu dubioze. Sud stoga ne nalazi niti da bi postojao zatvoreni krug indicija koji bi doveo do zaključka da bi okrivljenici inkriminirane zgode svojim skrivljenim propustom, odnosno povredom dužnosti opreza (nehajem), uzrokovali pad pacijenta odnosno oštećenika. Provedeni dokazi, naprotiv, upućuju na to da uzrok nesreće leži u sferi nepredvidivog i nesretnog slučaja, uvjetovanog tehničko-prostornim specifičnostima terena, objektivnim limitima ljudskih mogućnosti tima od

dva djelatnika u kritičnom trenu, te nedorečenostima samog sustava, a ne u sferi kaznene krivnje okrivljenika, obzirom da nema kaznenog djela ako nema krivnje i ako nema dokazanog protupravnog postupanja pojedinca, u konkretnom slučaju 1. okrivljenice i 2. okrivljenika.

6.1. Može se zaključiti kako sud ne nalazi dokazanim da su okrivljenici počinili kazneno djelo koje im je stavljeno na teret, zbog čega ih je valjalo osloboditi optužbe na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08.

7. Odluka o trošku kaznenog postupka temelji se na u izreci pod II. citiranim zakonskim odredbama, a kako su okrivljenici oslobođeni optužbe, to troškovi kaznenog postupka taksativno navedeni u članku 145. stavak 2. ZKP/08. padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Rijeka, 4. rujna 2026.

Sutkinja
Manon Juravić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana ovjerenog primitka iste. Žalba se predaje ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o istoj odlučuje viši sud.

Dostavna naredba:

1. ODO u Rijeci
2. 1. okrivljenici Irini Tikveša
3. branitelju 1. okrivljenice iz povjerenja Marku Vučiniću, odvjetniku iz Rijeke
4. 2. okrivljeniku Marinu Petričiću
5. branitelju 2. okrivljenika iz povjerenja Đuri Vučiniću, odvjetniku iz Rijeke
6. opunomoćeniku oštećenika Danijelu Beljanu, odvjetniku iz Rijeke

Broj zapisa: **9-3088d-bf01a**

Kontrolni broj: **04c80-77698-ba0c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.